

[Finansministeren.]

dagen ved lovforslagets behandling, er det ved denne begrænsning, som vi altså har i Danmark, blevet understreget og klargjort for publikum, at tipningen her i vort land alene bør være en uskyldig og fornøjelig hobby, hvor indsatsen alene bør dreje sig om småpenge. I de tilfælde, hvor det har kunnet opklares, at en spiller har overtrådt denne 12 kr.s maksimumsbestemmelse — og det drejer sig om nogle gange —, er præmiebeløbet blevet inddraget. Naturligvis kan man ikke forhindre, at en person kan tippe under såvel sit eget som under sin kones og voksnes børns navne, men jeg ønsker alligevel at understrege, at Danmark alene af de nordiske lande og iøvrigt vistnok som det eneste land, hvor man har tipning, har indført en indskudsbegrænsning.

Til oplysning om indskudsbeløbenes størrelse kan jeg måske samtidig sige, at der f. eks. i den 19. spilleuge — for at tage, såvidt jeg ved, den spilleuge, hvori det største indskudsbeløb er forekommet — ialt blev spillet for 2 493 426 kr. 50 øre på ialt 1 283 532 kuponer, hvilket giver 1 kr. 94 øre i gennemsnit pr. kupon. Jeg kan tilføje, at gennemsnittet for systemkuponerne var 3 kr. 61 øre, medens gennemsnittet for rækkekuponerne var 1 kr. 49 øre. I motiverne til lovforslaget om tipningen blev det i sin tid oplyst, at gennemsnittet for systemkuponerne i Sverige var 3 kr. 28 øre, medens gennemsnittet for rækkekuponerne var 1 kr. 18 øre. De danske tal er altså kun en ubetydelighed større, og jeg synes ikke, at man med nogen berettigelse kan tale om, at spillet har fjernet sig langt fra det uskyldige lotteri, som systemets særlige forkæmpere tegnede billedet af. Der er i virkeligheden god overensstemmelse på dette punkt mellem de tal, man i sin tid har forelagt rigsdagen, og de tal, vi nu har at holde os til efter de indvundne erfaringer.

Det bliver derefter i motiverne til det ærede medlems forslag anført, at selskabet bruger meget store gevinster som lokkemiddel, og at det virkelige forhold mellem den enkelte store gevinst og den uendelig lille chance er tilsløret, så spillet på dette punkt nærmer sig — som det hedder — et faktisk bedrag, hvad der — som det ligeledes hedder — er en uværdig spekulation for staten at være deltager i. Ordvalget røber jo klart skribenten, der ved sin gentagne anvendelse af så stærke udtryk unægtelig har opnået at se deres virkning noget devalueret.

Forholdet er ganske enkelt dette, at tipningen er en slags totalisatorspil, idet

den del af indskudssummen, der skal anvendes til præmier, deles i tre lige store dele, hvoraf en trediedel deles lige mellem de spillere, der har det højeste antal rigtige resultater — førstepremien —, en trediedel deles lige mellem de spillere, der har det næsthøjeste antal rigtige resultater — andenpremien — og en trediedel lige mellem det antal spillere, der har det dernæst højeste antal rigtige resultater — trediepremien. På grund af udtalelserne under debatten på rigsdagen er — som jeg har nævnt det — den højeste præmie begrænset til 50 000 kr. pr. tip.

I Sverige er maksimumsbeløbet for den største præmie 75 000 kr., i Norge er den som her 50 000 kr. Erfaringerne viser, at dette maksimumsbeløb normalt kommer til udbetaling 1 à 2 gange om året. Der er altså ikke tale om, synes jeg, at man lokker med en præmie på 50 000 kr., idet præmierne alene bliver de beløb, hver enkelt kan få ved puljernes fordeling, medens de 50 000 kr. er et maksimumsbeløb. Her er forholdet forresten et andet for både klasselotteriets og præmieobligationernes vedkommende, hvor man netop — for at bruge dette udtryk — lokker med en meget stor førstepremie.

Lad mig nu ikke fremhæve præmieobligationerne for stærkt, for det kan jo kalde en vredens syndflod ned over mit hoved. Men jeg kan vel få lov til at pege på i hvert fald klasselotteriet, for det har dog bestået også i den tid, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var minister og havde en slags medansvar, i hvert fald havde mulighed for at sætte ind overfor denne spillelidenskab. Hvis jeg ikke husker helt galt, er det gået mig på samme måde, som det også gik det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, da han var finansminister, at der fra endda ret stærke modstandere af denne spillelidenskab kom ret indtrængende anmodninger til ministeren om at hjælpe med til at fremskaffe lotterikollektioner til forskellige, der var interesseret heri. Men det nævner jeg kun som en sidebemærkning, og det har ingen adresse til den ærede ordfører for forslagsstillerne.

Det siges endvidere i bemærkningerne, at de ugentlige indskudsbeløb tages fra så beskedne indtægter, at disse beløb i virkeligheden unddrages købet af meget nødvendige forbrugsgoder.

Jeg tør ikke bestride, at nogle penge, som hidtil har været anvendt til andre formål, nu bruges til tipning. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard bragte i denne forbindelse på samme alvorlige vis som den, der prægede hans øvrige tale, min udtalelse